

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzemaš ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold. za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja zalžana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četiristopne pečet-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 25—26 poleg gledališča v „zvezdi“. Opravištvu, na katero naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

V Ljubljani 8. oktobra.

Po novinah gre govor o „spravi“ mej slovenskima strankama. Ljubljanski dopisnik dunajskih nemških listov je z necim telegramom skrbel, da se nasvet tukajšnjega „Slov.“ razširil, naj se snide zbor slovenskih rodoljubov v ta namen, da skupno delovanje omogoči. — Dunajska „Deutsche Ztg.“ in tržaška teta sta to brž porabili za uvodne članke, v katerih zabavljajo na nas in tudi organ kranjskih in na Kranjsko privandranih nemških Turkov, „Laib. Tagbl.“ se hoče rogati o našej „Charakterfestigkeit.“ — Bodi tem vsem rečeno, da nam na njihovej sodbi nij prav nič ležeče, ni hvala ni graje od te strani ne maramo, ker jo poznamo iz mnogih izkustev dovolj.

Kar se nasveta samega tiče, nič novega. Lani smo mi isto nasvetovali. Tudi tačas je bil gori omenjeni dopisnik telegrafiral v Beč in pisarilo se je potem o velikem „nationalratu“ itd., ali čudno: da si so bile razmere iste kot sedaj, isti list, ki zdaj jednako misel svetuje, odbijal jo je tačas!

Pa to je vse jedno. K stvari. Mi nemamo nič zoper tak shod, le da se skličejo res delavni in delujoči narodnjaki brez razločka stanú. To nij brez priprav mogoče. A če se pripravljajoči odbor iz obeh strank nasvetuje od kod ta odbor? Ta ki se mogel sestaviti iz političnih društev, pol iz „Slovenije“ pol iz „Narodnega društva“. Pa kedaj? Sedaj nij še take sile. Tudi lahko nij. Deželni zbor bode imel še jedno sejo. Tačas ko bodo poslanci vkup, bode lažje. Sedaj se tudi državni zbor začne, in brez naših državnih poslancev, ki reprezentujejo glasove svojih volilcev, ne moremo tacih rečij obravnavati. — Torej v principu nijemo mi zoper predlog, le pametno naj se izvrši. Sicer ga pa

posebno treba nij. Kot Slovanje v narodnih vprašanjih lahko skup delamo, drug poleg drugega. Saj smo uže dovolj o tem govorili.

Stališče, ki ga imajo vedno zagrizene dr. Bleiweisove „Novice“ v tem vprašanji, je naravnost smešno, za to nij da bi se resno ozirali navj.

Jugoslovansko bojišče.

Iz Sarajeva glavnega mesta Bosne se „Obzoru“ piše, da se katoliški duhovniki ali fratri nič kaj častno ne obnašajo, zato jim dopisnik na srce poklada „baciti na stranu kastična pitanja“, ker „ako se plaše zbog svojih privilegija, onda je to vrlo malodušno nepatriotično i nekrščanski.“ Oni s svojim „ležanjem ne bodo osvobojenja zaprečili, ali s svojim udeleževanjem bi mogli mnogo pomagati. — „Sicer — pravi dopisnik — se naše čete povsod dobro držé. Popa Žarka čete so v nekoliko bojih Turke potokle, na stotine je ranjenih sem prinesenih. Turci so kakor poparjeni, nikjer ne čuješ nobene pesni, nikjer veselja, vse je jedno.“ Tudi ta dopisnik dalje pripoveduje, da je turška vojska strašno slabo oskrbljena z živžem in obleko.

Iz tega dopisa se tudi vidi, kako neresnična so poročila nemških Turkov v „N. Fr. Pr.“, ki pravijo, da je vstane v Bosni ugasnil.

Da bodo tudi Bolgari na spomlad vzdignili se na Turke, ako se Hercegovci čez zimo držé, verjetno je iz sledečega dopisa v „Pol.“: Bulgari mislijo, da njih osoda je odvisna od osode vstanka v Hercegovini. Turške oblasti so Bulgarom nasproti naenkrat uenavadno mehke in uljudne postale.

Ali hajduki bulgarski v Balkanu se množé pri Slivnu, Trojanu, Šumnu; nihče jih ne nadleguje in pričakuje pomoči še od vseh krajev. Pri Plevnu so krščanski in mohamedanski Bulgari skupaj držali in Čerkeze zapodili. Turška vlada Bulgarom vse obeta, iz strahu, da ne bi tudi vstali.

Iz Knina ima „Wiener Tagbl.“ 6. oktobra sledeči telegram: „Mej vstaškimi vodji Hubmajer, Petrović in Golub so nastali zaradi komande in taktike prepiri. Hubmajer in Petrović sta zapustila Golubovo vstaško četo in sta odpotovala v Zader, drugi prostovoljci so ostali. Golub, star vodja hajdukov, hoče tudi dalje vstajo organizovati, posebno v severozapadu Bosne.“ — (Ta telegram je sicer verjeten, vendar hočemo počakati, ali se bo potrdil, ali ne. Ur.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 8. oktobra.

Obeh delegacij udja so bili povabljeni k poskušnjam novih Utabiusovih kanonov na veliko steinfeldsko planjavo pri Dunaji. Poskušnje so, kakor trdijo strokovnjaki, prav dobro izpale, ker so Uhatiusovi kanoni izkazali se še boljši, nego so pruski Krupovi.

Graškej „Tagespošti“, ki je pisala o nemilostnem sprejemu dr. Rechbauerja pri cesarji, češ, da nij nič takega govoril z neko napitnico, da bi bilo zamere vredno, prigodila se je bila konfiskacija. Ali glej! Neodvisni graški sodniki so ovrgli naredbo c. kr. državnega pravdnika. — V Ljubljani se kaj enacega nij še zgodilo.

V Pešti so prejeli memorandum cislejtanske vlade, ki prvi, da je osnovanje samostalne ogerske nacionalne banke neizvedivo. Szell pak se svojega stališča drži.

Notek.

Iz ruske zgodovine.

Vasilij II., Vasiljevič Slepi, 1425—1462.

(Priredil J. Steklasa.)

V prvi polovici svojega vladanja boril se je največ s potomci Kalitovimi. Strije Vasilja II., Jurij Gališki, se je hotel polastiti velikoknežnega prestola, ter je to svojo pravico in terjatvo dokazoval iz starega nasledstvenega običaja in iz oporoke svojega očeta Dimitrija. Vasilij II. pa se je temu ustavljal in branil svoj tron. Ker pa orožje nij moglo rešiti te zadeve, bilo je sklenjeno, da mora to vprašanje na miren način rešeno biti. Ali ne na kojem krščanskem dvoru, nego na poganskem, se odloči sodba o tem prepiru. Tekmeca se podasta

v hordo, h kanu Ulu Mahmetu, ki se je odločil za Vasilja II. Zares žalosten prizor za Rusko, da sodi Tatar v njihovih pravadah! Kan je odločil za Vasilja. Ko se je namreč Jurij skliceval na svojo pravico, podmiti bojar Ivan Vsevolški, katerega je Vasilij s soboj vzal, najodličneje v hordi, ter na ta način pridobil kana za svojega gospodarja. Kan je namreč tako-le razsodil: Vasilij dobi veliko kneževino po milosti kanovej; a ne po pravu in oporoki, kajti kan ima pravico, deliti države, komur koli hoče. Vendar je bil car kasneje Vsevolškemu nehvaležen. Car mu je namreč obljubil svojo hčer za ženo, ali njegova žena, ohola Vitovt, nij tega pripustila. Oženil se je s kneginjo Borovsk. Zavoljo tega je Vsevolški kasneje pustil carja, ter odšel k Jurju, katerega je vedno nagovarjal proti carju. Vrh tega pa so bili razžaljeni tudi njegovi sinovi,

Vasilij Kosoj in Dimitrij Šemjaka pri piru mladega moskovskega kneza. Tukaj namreč je spoznal neki star bojar na Kosoju se zlatom in srebrom okinčani pas, kateri je bila žena Dimitrija Donskega za doto soboj prinesla. Tisjacki (zapovednik nad tisoč mož) Veljaminov pa ga je bil na piru ukradel, ter ga s ponarejenim izmenil. In tako je ostal pravi pas v rodbini Veljaminovej, dokler ga nij dobil Vasilij Jurjevič. Bojar, ki je ta pas dobro poznal, objavil je precej Sofijo Vitovtovno o tem in ta je zapovedala, da se mora precej Kosovu on vzeti. Bratje so zapustili pir, ter so prisegli, da se bodo maščevali zaradi tega.

Sini so zares podpihovali očeta Jurja proti Vasilju Vasiljeviču, dokler se nij vzdignil na Moskvo, pregnal Vasilja, ter tukaj umrl kot veliki knez. Sini so se dalje borili; Vasilij je vjel Kosoja, ter ga iz

Vnauje države.

Iz **Belgrada** lakoničen telegram poroča, da je baje srbska vlada 6. t. m. od velevlasti prejela noto, katera zaznamuje razmere Srbije k porti. — Vsi jugoslovanski listi so tega mnenja, da z odpuštom Ristićevega ministerstva prav za prav v Srbiji razmere niso nič izpremenjene. „Politiki“ se telegrafira, da nobeden konservativec si dosedaj ne upa ministerstva sestaviti in da je vojna še vedno pričakovati.

V **Glasgovu** na **Angleškem** je bil — kakor telegrami v vseh listih poročajo — velik shod, ki je imel namen protestirati proti vatikanskim naredbam. Bralo se je neko pismo bivšega ministra Gladstone, ki odobrava take shode. Predsednik shoda Galloway je na to izjavil, da nij namen proti katolikom govoriti, ampak samo proti netoleranci rimske cerkve. Potem se je nekova resolucija v tem smislu sprejela.

Bavarskega deželnega odbora odsek za adreso je svojo osnovo izdelal. Ta osnova adrese bavarsko vlado, ki je prusofilna, ostro napada in zahteva od bavarskega kralja, naj to ministerstvo odpusti.

Pruska vlada je odstavila škofa Försterja v Vratislavi, ker je protizakonito objavil papeževo encikliko.

Iz severne **Amerike** dohaja zopet vest, da je v državi Mississippi prišlo mej belimi in črnimi državljani do boja.

Dopisi.

Iz **Gorice** 6. okt. [Izv. dop.] V ponedeljek 4. okt. so imeli slušatelji kmetijskega kursa izlet v Lipico, kjer so videli konje in kobile čisto arabskega plemena in križano špansko z arabskim plemenom. Konji arabskega plemena imajo nekoliko zakrivljen vrat, lepe in svitle oči, široke prsi, okrogli život, tenke noge in posebno trdno kopito. Arabski konj je krotek in je tudi še v starosti dober za hitro vožnjo. Želeti bi bilo, da bi se s pomočjo kmetijske družbe imenovalo pleme zaradi dobrih lastnosti tudi za Primorsko in Kranjsko preskrbelo. Ko so g. slušatelji vse ogledali, kar so se teoretično o konjereji učili, so se peljali v Sežano k g. Polaju, ki je vse gospode prav prijazno sprejel in njim pokazal čisto marijadvorsko, pingavsko in holandsko pleme. Pokazal je g. P. tudi njegov dobro uravnani vinski klet, v katerem se zraven drugih sodov nabajajo tudi štiri sodi, ki vsak po 125 vedrov vina drži. Ti sodi so kameniti in s cementom dobro ometani.

Tudi vrt imenovanega gospoda je prav lepo uravnan, na katerem se je videlo, da se

g. Polaj tudi s čebelarstvom in sadjerejo peča. Iz svojega prepričanja morem reči, da g. Polaj lep izgled v gospodarstvu dotičnim občanom daje. Potem smo šli v vrt g. Scaramanga, ki je eden najlepših vrtov na Primorskem. Kaj se vse na tem vrtu vidi, ne bom popisoval, le toliko rečem, da kdor bi si hotel jednaki vrt uravnati, bi si moral veliko mošnjo zlatov pripraviti. Končno smo še ogledali govedo živino čisto brnskega plemena in ovce ameriškega plemena.

Zdaj je bilo pa tudi na želodec treba pogledati, kajti ura je bila uže dve po polu dne. Podali smo se k skupnemu obedu v čitalnico, kjer je vibrala zastava v čast cesarjevega goda. Mej obedom se je napilo na zdravje cesarja, da bi ga bog še mnogo let ohranil. Potem so g. učitelji, ki so jako dobri pevci, družbo s petjem kratkočasili.

Nekaj minut po sedmi uri na večer nas je vlak peljal do Brezine, kjer smo 1 1/2 uro družega vlaka iz Trsta pričakovali, ki nas je peljal v Gorico.

Izlet na imenovani dan je bil prav lep in interesanten, le na Brezinah je vstalo neko burno vreme. Zadnji izlet bo v soboto 9. okt. in sicer v Videm na Laško in vtorek 12. okt. se bo kmetijski kurs za učitelje v Gorici končal.

Iz **Zagreba** 7. oktobra. [Izv. dop.] Belgradski „Vidovdan“ je veljavost avstro-ogerske politike glede turškega vprašanja dobro označil, rekši: Avstro-Ogerska se sama neče za vstajnike zavzeti, nam pa, ki hočemo, tega ne pripusti, grozè se nam s hudičem in peklom. Pri tem negotovem vtrpanji avstro-ogerske politike v turškem vprašanju, je mogoče, da v Srbiji celo do revolucije pride, in da nazadnje narod kneza Milana izpodji, kakor je pred njim uže več knezov izpodil, ki niso hoteli po iste stezi iti, po katerej narod hodi. Pritisek inostrane diplomacije na misterstvo Ristić-Gruićevo mora izredno velik biti. Inostrana diplomacija je nakupičila na Ristić-Gruićevo ministerstva težino in sparino raznih političnih atmosfer, da ga čem gotovejše zaduši. In res, uže prihajajo iz Belgrada vesti, da namerjavata Ristić in Gruić odstopiti. Srbski narod v kneževini in izven nje je denes na razpotji: ali novega oživljenja, ali prepada za zmerom. Odstop Ristić-Gruićevega, in nastop Marinović-Protićevega ministerstva bi bilo novo Kosovopolje za Srbstvo, in sploh

za celo jugoslovansko. V Srbiji so se stvari tako zaoštrile, da se cela situacija uže okoli poedinih osob vrti. V tej žalostnej prespektivi se vidi samo ena podoba, na katero se srbstvo še vpira, in ta podoba je genij srbskega naroda, je njegova vila, ki ga je v nesreči tolažila, ki ga denes z navdušenjem za slobodo in za vero navdaja in v vojno vodi. Upajmo, da bo srbski narod znal raztrgati mreže, v katere ga je diplomacija omrežila, ter, da bo samega sebe spet sebi povrnil. Mi se hočemo siliti v prepričanje, da ima srbstvo še zmerom toliko životne sile v sebi, da bo znalo „tabula rasa“ narediti diplomatičnim šebedranjem inostranih vlastij. „Politiše korresp.“ tolaži Srbijo s tem, da bo vstaja zimo prezimila, ter da bo Srbija prihodnjo spomlad mogla v akcijo stopiti, za katero letos baje še nij dovoljno pripravljena! To nij tolažba, to je ironična zloradnost. Če se sedanja vstaja v Bosni in Hercegovini vduši, je osoda srbstva in sploh jugoslovansva malo da ne za cele generacije odločena. Sicer pa: ne vdajmo se! Vstaja se še zmirom širi. Na virih Une in v Albaniji, je v naj novejšem času nova buna bruhnila. Turki imajo na vse roke posla. Ne vedo kamo bi preje vojsko poslali: ali v Hercegovino, ali v Bosno, ali v Albanijo, ali na srbsko ali na črnogorsko meje. O popu Žarku se čuje, da stoji na Kosovopolju, kjer srbski, bolgarski in škipetarski narod drug na drugega mejijo. „Gani se komu je mar“ slovanska narodnost, kristijanska vera in kultura!

Domače stvari.

— (C. k. r. deželna sodnija) v Ljubljani nam na naše slovenske vloge nemške odloke sili in ko jih nečemo sprejemati, ima njen službenik nalog, pustiti jih v našej uradni sobi tudi brez sprejemnega potrjila. — Tako se je zgodilo v uredništvu „Slovenskega Naroda.“ Corpus delicti še tam leži, kjer ga je g. brič pustil. In vendar je v Avstriji ravnopravnost jezikov, t. j. za birokracijo, za stranke ne.

— (Valete g. Nollija.) Povedali smo uže, da je gosp. Nollij angažiran kot operni pevec na zagrebškem narodnem gledališču. V četrtek večer so se bili zbrali njegovi mnogi prijatelji v čitalnici, da se pred njegovim odhodom poslové od njega. Navzočni so bili vsi odborniki dramatičnega društva,

osvete oslepil. Pa tudi njega je zadela kasneje ta strašna osoda. Ko je šel enkrat Vasilij Vasiljevič na božji pot v Trojicki samostan, navalil je Šemjaka s svojim strijcem Ivanom Možajskom iznenada na Mosko, v katero je prišel po izdaji. Od tukaj je poslal Ivana v samostan, da ulovi Vasilja, ta pa je zvedil o nevarnosti, katera mu preti od Kosoja, ter je zavoljo tega na bližnjem holmu stražo postavil. Tega pa je prevaril Ivan Možajski, ter je spravil v samostan nekoliko ljudij na saneh, katere je pokril s plahkami. Zastonj je iskal Vasilij Vasiljevič pribežališče pri oltaru sv. Sergija. Strgali so ga s silo od oltara, ter vlekli v Mosko; tukaj so ga oslepili, ter poslali v Uglič l. 1446. Pri samem činu so ga obdolžili sledečih pregreh: „Ti si Tatara v Rusko poklical, ter jim poklonil mesta in pokrajine. Ti ljubiš Tatara nad vse, pode-

luješ jim zlato in srebro, kristijane pa stiskaš s strašnimi davki. Ti si dal Vasilja Kosoja oslepiti.“ Vendar pa je spustil kasneje Šarujaka Vasilja na slobodo, in to na prošnjo metropolita Jonasa, moral pa je poprej priseči, da se ne bode nikdar za veliko kneževino potegoval, nego da bode zadovoljen s posestvom Vologda.

Mej tem pa se je zbralo mnogo bojarjev knezi Repolovski, Striga-Obolenski in Fedor Basenok, ki so knezu zvesti ostali. V Litaviji so se vsi zedinili, ter z vojsko knezu na pomoč odšli, ž njimi sta se zedinila tudi dva tatarska princa, Kasim in njegov brat Opat Kiril-Bjelozerski je odvezal Vasilja prisege in knez tverski je sklenil z njim zvezo. Šemjaka se je vzdignil nad svoje sovražnike, ali en oddelek privržencev Vasiljevih je prodril v mesto na Božič zjutraj ravno skozi ona vrata, katera so bila od-

prta za knjeginjo, ko se je peljala k maši. Mestjani so z veseljem prisegli Vasilju, Šemjaka pa je odšel zopet nazaj v svojo domovino Galič, ali odreči se nij hotel velikej kneževine. Zastonj je poslalo kasneje pet škofov v imenu vsega duhovništva svarilno pismo ter mu grozilo s prokletstvom, ako ne bode miroval. Nazadnje so ga pa vendar potolkli Moskvičani in Tatari v odločilnej bitki blizu Galiča l. 1450. Šemjaka je pobegnil po tej bitki v Novgorod, kjer je bil otrovan. Vest o njegovej smrti je prinesel v Mosko pisar (podjači), ki je bil zato imenovan v zahvalo djak (državni tajnik).

Vasilij Vasiljevič je na zadnje vendar zmagal v dvajsetletnem boju. Mnogo je v teh borbah pretrpel, največa nesreča pa ga je zadela, ko so ga oslepili. On se zaradi tega imenuje v ruskej povesti Vasilij Tjomnij (slepi). Njemu so v tej borbi pomagali bo-

čegar tajnik je g. Nollu do sedaj bil, odbor-
niki „Sokola“, kateremu je bil starosta, čit-
alniški pevci in drugi slovenski prijatelji g.
Nollija, okolo 40 na številu. V mnogih nap-
itnicah so se naglašale zasluge odhodnikov
za slovensko gledališče, in za narodno de-
lovanje v Ljubljani sploh. Po napitnici g.
dr. Vošnjaka na Slovanstvo nabral je g.
Drenik mahoma v klobuk lepo svoto za pri-
begle Bošnjake in Hercegovince, da si so
vsi navzočni uže prej pri raznih prilikah za
isti namen dajali. — G. Nollu je zaporedom
besedo poprijel, razložil uzroke, ki so ga
napotili premakniti se v sosedno hrvatsko,
širjo jugoslovansko domovino, in priporočal
z drugimi govorniki vred marljivo skrbeti za
ohranjenje in razcvet slovenske dramatike.

— (Požar). Telegram „Slov. Nar.“ iz
Krškega 7. okt. V Velikej vasi pri Krškem
je ob dvanajstih nastal ogenj. Pogorelo je
devet hiš z drugimi poslepji vred, tudi sprav-
ljeno žito. Ogenj je prouzročil sedemleten
dečko, ki je skušal tudi tabak kaditi. Ko-
liko je zaverovanih gospodarjev, to še nij
znano.

— (O novem ljubljanskem škofu)
piše „Slovenski Učitelj“ pod naslovom „Pa-
stirski list, kakoršnega si pravi šolski pri-
jatelj želi.“ sledeče: „Znano je, da je do-
bila kranjska škofija novega škofa, in sicer
znanega domoljuba slovenskega in gorečega
šolskega prijatelja mil. gospoda dr. Poga-
čarja. Njegovo ime nij znano slovenskemu
svetu, a vse njegove lastnosti bile so mar-
sikomu neznane. Mi mislimo namreč tu na
njegovo veliko prijaznost do narodnega šol-
stva in učiteljstva. Mej tem, ko je vsled no-
vih šolskih postav nagujene in prijaznost do
šole skoro v vseh novih srcih slovenskih du-
hovnov ugasnilo, stal je sedanji knezoškof
še vedno zvest, kakor skala narodnemu
šolstvu. Milostljivi gospod je spoznal, da so
bile v sedanjem času preuredbe pri šol-
stvu, živa potreba in spoznal je tudi, da
nove naredbe nove postave, ne morejo
biti na škodo narodu našemu; zato
on novih postav nij napadal, marveč je ve-
dno nagovarjal svoje duhovne brate, da naj
vsled novih naredeb ne obračajo hrbta pre-
potrebni in prekristni šoli.“

— (Rojanska čitalnica) vabi
uljudno vse čestite gg. ude in rodoljube k

jari, duhovni in celo Tatari. Tudi prebival-
stvo moskovsko je stalo vedno na njegovej
strani, ker je uvidelo, da je urejeno nasled-
stvo za državo velike koristi.

Vasilij drugi je zopet povzdignil moč
moskovske države in razširil njen vpljiv na
bližnje sosede, kateri so se bili v nemirnih
časih odcepili od Ruske ter prestopili v zvezo
z Litvani. On je odstranil delenje moskovske
kneževine mej potomci Kalitovimi, ter je
pustil izmej vseh delnih kneževin samo vere-
jansko na miru, vendar se sam tudi nij mogel
zdržati te slabe navade, da je svojim sino-
vom pred svojo smrtjo podelil nekoliko po-
krajin. Se ve da so bili ti deli mnogo manji,
nego najstarejšega iz mej njih ter tudi zavoljo
tega nijso mogli starejšemu kljubovati, ker
so bili preslabi. Njegov najstarejši sin je
moral nekoliko let ž njim vladati, da se je
naučil od njega za vsacega vladarja najpo-
trebnejih stvari. Tudi mesto Vladimir je po-
delil Vesilij najstarejšemu sinu. Po več let-
nem burnem vladanju je umrl Vasilij II. l. 1462.

tomboli in plesu, katero napravi v ne-
deljo 10. t. m. ob 7. uri zvečer.

— (Ljubljanska policija) je, tako
se nam piše, včeraj na večer ob 6. uri od-
prla štacuno mladega kožuharja g. J. R.
Šarca, ker je bila nekaj dnij zaprta. Ker
je bilo za to reč — ne vemo, zakaj —
mnogo policajev potrebno, nakupičilo se je
na ulici mnogo ljudstva, tako, da nij bilo
moč, od Jamšekove štacune celo do Petri-
čič-a skozi. Najela pak je slavna policija
tudi necega tako narodnega ključarja, da
je skoro celo uro poskušal odpirati, slednjič
se mu je vendar posrečilo odpreti. Rado-
vedno ljudstvo pritiskalo je zmirom bližje,
ker je mislilo, da ga bodo videli zastrup-
ljenega na tleh ležati. Celó radovedne Kra-
kovčanke in Trnovčanke so prihitele gledat,
in govornica je bila, da se je usmrtil. Ko je
potem skrbna policija brez mrtvega g. Šarca
zopet morala zapreti štacuno, razšlo se je
počasi radozijalno ljudstvo, in še nij bilo
konec govornice, še so stare klepetulje veliko
vedele povedati o zastrupljenem Šarcu. Ka-
kor se nam poroča, je bila uže pred otvo-
renjem štacune policija zagotovljena, da naj
se ne boji, da ga nij notri, tudi je imela
sama jasen dokaz, ker se štacuna od zno-
traj zapreti ne more. Kam da je mladi mož
odšel in kje je, še nij natanko znano,
govori se, da je kot navdušen Slovan odšel
v Hercegovino.

— (Obesiti) se je hotel nek laški
zidar na drevo pri Tivoli. Dva študenta sta
ga rešila.

— (Iz Dorenberga) na Goriškem se
nam piše, da napravi tamošnja čitalnica v
nedeljo 17. okt. veliko besedo, katere do-
hodki se odpošljejo trpečim bratom na jugu.
Nadejati se je, da nas bodo goriški in vi-
pavski rodoljubi v obilnem broji oni dan
počestili in s tem svojim sobratom človeko-
ljubno pomagali. Obširen program besedi,
bodemo v kratkem vsem rodoljubom poslali.
Grof Chambord, legitimni pretendent fran-
coskega prestola, ki je Bückmanovo vilo v
najem vzel, se pričakuje v kratkem v Go-
rici. Sliši se, da namerava tudi iz gradskih
škandalov dobra znani don Alfonzo in drugi
visoki gosti sè svojim bivanjem čez zimo
našo lepo „Nizzo“ — „počestiti“. — Raz-
stava v Gorici učnih pripomočkov za ljudske
in meščanske šole, se bode pričela 12. okt.
v Werdenbergerjevem poslopji. Vstopnina za
neučitelje je: 1. dan 30 novcev, 2. dan 20
novcev, 3. in poslednji dnevi 10 novcev.
Učitelji in učiteljice na Primorskem so
vstopnine oproščeni. Zunanji učitelji pa se
morajo kot učitelje izkazati, da morejo brez
vstopnine k razstavi.

— (V Cigliencih) pod Mariborom sta
se pri posestniku Jož. Jugu dva delalca svadila
tako, da je Miha Senekovič s sekiro mahnil
po Jurju Bezjaku in ga ubil.

— (Iz Slovenjgradca) se „Gosp.“
piše: Železniška proga, po kateri se bode
urno kedaj moglo drdrati iz Sp. Drau-
burga v Celje brez velikega ovinka nad Ma-
ribor, se bo skoro razmerila, ker se delo
inženirjev hitremu koncu bliža. Po najno-
vejšem merenju bo železnica se potegnila iz
Celja po lepej savinskej dolini čez Pako v
Šoštanj in Velenje, kder se bo ukrenila v
dol Mislinje pri št. Ilu ter mimo Slovenj-
gradca peljala v Sp. Drauburg. Ljudje se
veselijo urnega delovanja inženirjev, ker iz

tega sklepajo, da se bo vendar le železnica
ne samo merila, ampak tudi stavila. Govo-
rica gre, da se je tega tem bolj nadejati,
ker je država kupila rude na kopanje svinca
in cinka, ki utegnejo mnogo dobička dati,
ako se le pri vsem podvzetju razumno ravna.

Razne vesti.

* (Petič trojček) je porodila neka
žena na Češkem v mestu Plzen-u. Žena je
stara 23, mož pa 26 let. Otrok imata sedaj
12 dečkov in 1 deklico, vse čvrste in zdrave.
Dva dečka sta umrla.

* (Nesreča na železnici.) Na če-
škej zapadni železnici je vlak pri Veraunu
iz šin skočil in mašino je svojim vagonom
vred tri sežnje globoko pala. Vozovi, v ka-
terih so bili popotniki, ohranili so se nepo-
škodovani na jezu. Trije delavci na ma-
šini so teško ranjeni, potniki pa ne.

* (Jeden milijon zgubljen.) Du-
najski zastopnik tržaške bankine firme Rayer
i Schlik je produciral 5. t. m. v imenu svo-
jega šefa policijske direktorije telegram od
velike kupčijske hiše Desarts i komp. v Ham-
burgu, da je zadnje dni mej potovanjem iz
Pariza v London, ali pa na kolodvoru teh
mest izgubilo se 1900 akcij Docks in En-
trepots družbe v Marseillu, v vrednosti jed-
nega milijona frankov. Skoro gotovo je, da
tiči mej tem neka kraja.

Javna zahvala.

Sledeči domoljubi in šolski prijatelji so
z znatnimi darovi podpirali našo besedo
5. oktobra v Celji, namreč p. n. gg.: dr.
Kočever, Kapus, Ivan Žuža, Šentak, Oset,
prof. Pajk, dr. Geršak, dr. Petovar, Pernat,
Jesih, Perc, Vertnik in vsi narodni učitelji
ormuškega okraja. Tem gospodom in obisko-
valcem naše besede se za to lepo in izdatno
podpore pristržno zahvaljuje

Odbor „učiteljskega društva
za slovenski Štajer“.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka
in brez stroškov po izvrstni

Revalesscière du Barry

v Londonu.

28 let uže je nij bolezn, ki bi jo ne bila ozdra-
vila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraženih in
starih brez medicin in stroškov; zdravi vse bolezni
želodcu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žleze
vnađuho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, nepre-
bavljene, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato
tilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo,
šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih,
otožnost, diabet, trganje, shujšanje, bledičico in pre-
hlajenje; posebno se priporoča za dojenice in je bolje,
nego dojnitino mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spriče-
val zdravilnih, brez vsake medicine, mej njimi spriče-
vala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, prave-
ga profesorja medicine na vseučiliščih v Mariboru,
zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda,
Dr. Campbella, prof. Dr. Déde, Dr. Uré, grofinje Castle-
stuar, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih
osob, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj.
Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Spričevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja,
Bonn, 10. jul. 1852.

Revalesscière Du Barry v mnogih slučajih na-
gradi vsa zdravila. Posebno koristna je pri dristi in
griži, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih, a t. d.
pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženju v
sealni cevi, zaprtju, pri bolehnem bodenju v obistih
in mehurji, trganje v mehurji i. t. d. — Najbolje in
in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prsi-
nih boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenju v grlu.
(L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalec in člen
mnogo učenih družtev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842.
Vaša izvrstna Revalesscière je ozdravila večletno
nevarnostne prikazni, trebušnih bolezn, zaprtja,
bolne čutnice in vodenico. Prepričal sem se sam gledé
vašega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam.

James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.
Izkušnja tajnega sanitetnega svetovalca gosp.
Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1856.
Ponavljaje izrekam gledé Revalesscière du Barry
sestransko, najbolje spričevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalec.
Montona, Istra.

Učinki Revalesscière du Barry so izvrstni.
Ferd. Clausberger, c. kr. okr. zdravnik.

Obergimpfern, (Badensko), 22. aprila 1872.

Moj pacient, ki je uže bolehal 8 tednov za strašnimi bolečinami vnetje jeter, ter ničesar použiti nij mogel, je vsled rabe Vaše Revalescière du Barry popolnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.

St. 80.416. Gosp. F. V. Beneke, pravi profesor medicine na vseučilišču v Mariboru (Nemčija), piše v „Berliner Klinische Wochenschrift“ od 8. aprila 1872 to le: „Nikdar ne zabim, da je ozdravila enega mojih otrok le takozvana „Revalenta Arabica“ (Revalescière). Dete je v 4. mesecu vedno več in več hujšalo, ter vedno bljuvalo, kar vsa zdravila nijso bila v stanu odpraviti; toda Revalescière ga je ozdravila popolnoma v 6 tednih.“

St. 79.510. Gospo vdovo Klemmovo, Düsseldorf, na dolgotrajnem bolehanju glave in davljenji.

St. 64.110. Markizo de Brehan, boleha je sedem let, na nespanji, treslici na vseh udih, shujšanji in hipohondriji.

St. 65.715. Gospodični de Montlouis na neprebavljenji, nespanji in hujšanji.

St. 75.877. Flor. Köllerja, c. kr. vojašk. oskrbnika, Veliki Varaždin, na pljučnem kašlju in bolehanju dušnika, omotici i tišanji v prsih.

St. 75.970. Gospoda Gabriela Tešnerja, slušatelja višje javne trgovinske akademije dunajske, na skoro breznađejni prsni bolečini in pretresu čutnic.

St. 75.928. Barona Sigmo 10 letne hramote na rokah in nogah i. t. d.

Revalescière je 4 krat tečnejša, nego meso, ter se pri odraženih in otrocih prihrani 50 krat več na ceni, gledé hrane.

V plehaštih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 fant 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold., — Revalescière-Biscuiten v pušicah á 2 gold. 50 kr in 4 gold. 50 kr. — Revalescière-Chocolatée v prahu in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold. — Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Mahr, J. Svoboda, lekar pri „zlatem orlu“.

v Gradcu bratje Oberanzmeyr, v Innsbrucku Diechtl & Frank, v Celovcu P. Birnacher, v Lenci Ludvig Müller, v Mariboru M. Merič, v Meranu J. B. Stockhausen, v Zagrebu v lekarnici usmiljenih sester, v Čerovcih pri N. Snirhu, v Oseku pri Jul. Davidu, lekarju, v Gradcu pri bratih Oberranzmeyr, v Temešvaru pri Jos. v. Papu, mestnem lekarju, pri C. M. Jahnerju, lekarju, v Varaždinu pri lekarju dr. A. Halterju, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarjih in apotecijskih trgovcih tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštnih nakaznicah ali povzetjih. (240)

Umrli v Ljubljani

od 5. do 7. okt.

Marija Lah, izpitana primalka, 61 l., za mrtoudom. — Neža Kapelj, žena posestnika, 58 l., za materničnim rakom. — Belan Kopalj, mesarja dete, 7 mes., za rudečico. — Ignacij Berdajs, dete delavca, 2 mes., za slabostjo. — Janez Pehani, delavec, 35 l., na gradu, za pljučnico. — M. Garbajs, 82 l., vsled starosti.

Tujci.

7. oktobra:

Evropa: Kosteletzky iz Gradca. — Fuchs Eichenberger iz Dunaja. Pri sionu: Zaneli iz Brežic. — Bregar iz Sevnice. — Strem iz Italije. — Schuler iz Gorenjskega. — Piric iz Krope. Pri Malici: Polak iz Dunaja. — dr. Lenk iz Gradca. — Schwarz iz Travnika. — Kaligarič iz Gradca. — Stolavsky iz Dunaja.

Dunajska borza 8. oktobra.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	70 gl.	05 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	74	—
1860 drž. posojilo	111	80
Akcije narodne banke	920	—
Kreditne akcije	210	—
London	112	25
Napol.	8	96

C. k. cekini 5 34 1/2
Srebro . . . . . 102 —

Zdravnik za zobe

dr. Tanzer,

docent zobozdravništva na vseučilišču v Gradcu bode ordiniral meseca oktobra od 10. naprej v Ljubljani (v Hotelu pri Slonu) zobozdravništvo i zobotehniko. Vsi p. n. bolniki opominjajo se, javiti se takoj od začetka, da se more začeti ozdravljenje brez bolečin, in ogniti se proti koncu grječe. (340—1)

Njegovi c. kr. priv. zobni aparati: Antiseptikonustna voda, zobni prah, zobne paste dobijo se pri njemu, kakor tudi v Ljubljani pri gosp. Mahrju in lekarju Biršič-u, v Loki pri gosp. Fabjan-u in Marinšek-u, v lekarnah v Kranji in Kamniku, in v Trstu v lekarni pri gosp. Sandrini-u.

Soboto 9. oktobra

in naslednje delavnike zjutraj ob 9. in po polu dne ob 3. uri bode

velika licitacija

različnega

hišnega orodja, malarij

i. t. d. (339—2)

v Klemenčičevej hiši

v Gradišči (na tržaški cesti).

Lekarna Piccoli.

„K angelju“
v Ljubljani.

Aparati za samo-brizganje, pasovi za počete, uretralne in maternične brizgije.

Menoti-Pastilje (ki so na dunajske svetovne izložbi 1873 dobile darilo). Te pastilje čudovito delajo proti prehlajenji in krču, kakor proti kašlju, jetiki, ki se še le začenu, proti hrpi, boleznim na pljučih in v grlu, in proti vsakovrstnem kašlju, tudi kroničnem. Škatljica velja 75 kr.

Neizmotljivo sredstvo zoper mrzlico. Učinek tega léka je dokazana istina in vsaki bolnik, ki je lék uže poskusil sam na sebi, se bode radostno prepričal, da je najmočnejše in zanesljivejše sredstvo do sedaj znanih zoper ponavljajočo se mrzlico. 1 steklenica 80 kr.

Pravi sajdlivec pulver. Nareja se z čisto kemičnih tvarin. 1 škatlja 80 kr., 1 tucat škatelj 6 gold. 60 kr.

Pravo vinsko žganje z soljo, v pomoč bolehnemu človeštvu, pri vsih notranjih in vnanjih prisadih, zoper večino boleznij, posebno za vsakovrstne rane itd. 1 steklenica 40 kr.

Rajzevi pulver. Izključljivo iz vegetabilnih tvarin, posebno zdrav za kožo, katerej podeli izvorno brhkost in čvrstost, kar se nahaja le pri mladini. 1 paket 10 kr., 1 škatlja 40 kr.

Ribje olje, pošiljano na ravnost iz mesta Bergen na Norveškem, brezkusno in ne slabodišeče, 1 originalna steklenica 80 kr.

Sok iz Tamarinde. Po mrzlih sredstvih iztlačen. Učinkuje znamenito krepilno in olajšajoče. 1 steklenica 40 kr. (132—120)

Naročila se izvršujejo vračajočoj se pošto proti poštnemu povzetju.

Vunajna naročila izvrše se nemudno.

Novo odprta **Kranjska ZALOGA** (338—2)
ZAGREBSKEGA
Parnega in umetnega mlina
v Ljubljani: na Stolnem trgu vis-à-vis mestnej oblasti (rotovžu)
priporočuje izvrstne moke, katere so pri vseh razstavah odlikovane.
Prodaja na veliko in malo
Cena originalna po metričnih utezah.

Vunajna naročila izvrše se nemudno.

Beste Nähmaschine der Welt. Izključljivo in samo na Kranjskem prava,
Woschnagg-ova
šivalnih strojev
zaloga,
v Ljubljani,
kolodvorske ulice št. 117.
Ravno tam so na izbiro drugi skušeni sistemi
šivalnih strojev
in prodajajo se garantirani tu cenejši kot povsod.

THE HOWE MACH. Co. Trade-mark